

Colegiul Național "Vasile Alecsandri" Iași

REVISTELE DE EDUCAȚIE
NONFORMALĂ, VERITABILE
MIJLOACE DE INSTRUIRE,
EDUCAȚIE ȘI PROMOVAREA
TINERILOR TALENTE

Profesor doctor Ana Daniela Bahrin

COPILUL RÂDE:
"ÎNȚELEPCIUNEA ȘI IUBIREA MEA E JOCUL! "

TÂNĂRUL CÂNTĂ:
"JOCUL ȘI-NȚELEPCIUNEA MEA-I IUBIREA! "

BĂTRÂNUL TACE:
"IUBIREA ȘI JOCUL MEU E-NȚELEPCIUNEA! "

S-a constatat la prima vârstă a copilăriei, o prospețime a imaginației, o curiozitate neobosită, un fel de geniu poetic, pe care savanții sau artiștii, ajunși la maturitate, nu le pot regăsi decât cu mare greutate.

Creativitatea constituie una din implicațiile umane esențiale ale culturii și civilizației, fiind una din cele mai mari producătoare de valori umane, sociale și educaționale.

Vârsta școlară este perioada caracterizată printr-un remarcabil potențial creativ.

Acum copiii dobândesc deprinderea de a-și exprima ideile, impresiile, gândurile, dorințele într-o formă nouă, inteligentă, cursivă, creatoare.

Această etapă a vieții oferă premise nelimitate pentru cultivarea potențialului creativ.

Copilul se definește prin:

- naivitatea, sinceritatea gândului, expresivitatea, spontaneitatea, impetuoșitatea, dinamismul creator, spiritul de inițiativă, independența în gândire și acțiune specifice vârstei. Dacă această perioadă nu este fructificată, pierderile ce se produc vor fi mari, iar recuperările ulterioare vor fi parțiale și adesea minime.

Antrenarea acestora în cercurile de creație (literară, teatrală etc.) a adus reale satisfacții și beneficii nu doar copiilor dar și părinților.

Revista „Dialog alecsandrist”, prima revistă francofonă și de educație nonformală. Un rezultat al colaborării cu două mari Universități: aceea de Restaurare Sacră, Teologie și cu Școlile de Teatru din Chisinău.

Revista este rezultatul Atelierului de Teatru și a implicării copiilor de gimnaziu în multe concursuri de creație literară, saloane, cercuri de lectură.

Revista reunește interviuri și dialoguri între licee și instituții din Iași și Chișinău. Articole scrise de Silvia Strătilă, Valentin Delinschi, Gabriela Alf Machedon, coordonatoarea Salonului Literar Artistic Artă prin educație, Ploiești, Florica Grecu, expert activități nonformale EDuland, Craiova, Mirela Ștefănescu, critic de artă, Univ. Enescu, Bogdan Mohor, masterand la Universitatea Sorbona, Franța, și colegile noastre din Colegiul Alecsandri, Manuela Daraban creatoarea activității *Atelier de l'écriture*.

Toate aceste aspecte pe care le cuprind, ediție de ediție, revista „Dialog alecsandrist” în special, nu pot decât să contribuie la stimularea plăcerii lecturii, dezvoltarea gândirii critice, dezvoltarea inteligenței emoționale, a stimei de sine și educarea în spiritual toleranței pentru opiniile altora precum și dobândirea, pas cu pas, a unor tehnici de creație și de scris perfectibile ulterior.

Elevul și profesorul

Acești doi termeni au aparținut, mult timp, în exclusivitate istoriei filozofiei. Mai tânără, psihologia a început să se ocupe de ei de numai câteva decenii. Nu este de mirare că imaginația, în școlile noastre, este tratată ca o rudă săracă, în avantajul atenției și al memoriei; a asculta cu atenție și a memora cât mai exact sunt și acum trăsături esențiale ale elevului model.

Atunci când avem, însă, ocazia și posibilitatea să-l lăsăm pe copil să „zburde liber” printre cuvinte, avem datoria, nu numai morală, să-l încurajăm s-o facă.

Libera folosire a tuturor posibilităților limbii nu reprezintă decât una din direcțiile în care el se poate extinde. Imaginația copilului, stimulată să inventeze cuvinte, va aplica instrumentele sale asupra tuturor trăsăturilor experienței care vor provoca intervenția sa creativă.

Limbajul de fiecare zi și vocabularul, chiar și la preșcolari, sunt pline de metafore care așteaptă doar să fie sesizate și dezvoltate, nu numai în poezie, ci și în povestiri.

„O piatră aruncată în lac stârnește cercuri concentrice care se lărgesc pe suprafața apei, legând în mișcarea lor nufărul și trestia, bărcuța de hârtie și barca pescarului... Tot astfel, un cuvânt, aruncat în minte la întâmplare, produce valuri la suprafață și în adâncime, antrenând în căderea sa sunete și imagini, analogii și amintiri, sensuri și vise, într-o mișcare ce interesează experiența și memoria, fantezia și inconștientul”, spunea Gianni Rodari. Iată de ce trebuie să încercăm, pe toate căile posibile, să-i învățăm pe copii să asculte ecourile ascunse ale cuvintelor, ale sunetelor, să dea viață acestor sensuri noi, atât în versuri, cât mai ales în povestiri. Și asta pentru că povestea este cea mai bună prietenă a copiilor.

Spiritul de echipă

Nu pot să nu subliniez și rolul pe care îl are colectivul de redacție în realizarea unei reviste pentru copii. Redactarea lor solicită colaborarea unui colectiv este alcătuit în totalitate din profesori și elevi care cu onestitatea și profesionalismul, selectează materialele de care depinde valoarea revistei, viabilitatea sa pe piață.

Oferind copiilor un cadru organizat de exprimare – revistele școlare- nu facem altceva decât să le demonstrăm că avem încredere în talentul lor, că îi susținem moral că îi încurajăm, că îi considerăm partenerii și nu inferiorii noștri. Le dezvoltăm încrederea în forțele proprii, le deschidem drum spre afirmare.

Hobby-ul

Revistele școlare sunt și adevărate modalități de petrecere plăcută a timpului liber.

Foarte apreciate sunt și paginile de glume și umor create chiar de către copii, și de aceea nu trebuie neglijate efectele comice ale produselor copiilor, fie și numai pentru simplul motiv că, în școlile noastre, în general vorbind, se râde prea puțin.

Ideea că educația minții trebuie să fie ceva serios este printre cele mai greu de combătut, chiar și în rândul tinerelor cadre didactice.

Dezvoltarea gustului estetic

O caracteristică esențială a revistelor pentru micii cititori este selectarea materialului ilustrativ.

Dacă nu sunt viu colorate, dacă imaginea nu însoțește textul, acesta aproape că nu are valoare și nu este înțeles de copii. Mai mult de 50% din economia unei astfel de reviste trebuie să fie imagine și nu orice fel de imagine, ci una de calitate, care să atragă prin colorit, expresivitate, naturalitate.

Dacă imaginea provine chiar din creația copiilor, cu atât mai bine.

Creativitatea

Rămân la convingerea că, dacă vrem să-i învățăm pe copii să gândească, trebuie întâi să-i învățăm să inventeze, să improvizeze, să se odihnească tot mai des printre cuvinte și creații de tot felul, iar revista școlară rămâne un mijloc extraordinar de educație, instrucție și promovare a talentelor în formare. Poate fi în același timp un auxiliar didactic și un dar de suflet pentru orice cititor.

Limbajul de fiecare zi al copiilor poate fi metaforic și așteaptă doar să fie sesizat și dezvoltat, nu numai în poezie, ci și în povestiri.

„O piatră aruncată în lac stârnește cercuri concentrice care se lărgesc pe suprafața apei, legând în mișcarea lor nufărul și trestia, bărcuța de hârtie și barca pescarului... Tot astfel, un cuvânt, aruncat în minte la întâmplare, produce valuri la suprafață și în adâncime, antrenând în căderea sa sunete și imagini, analogii și amintiri, sensuri și vise, într-o mișcare ce interesează experiența și memoria, fantezia și inconștientul”, spunea Gianni Rodari.

Iată de ce trebuie să încercăm, pe toate căile posibile, să-i învățăm pe copii să asculte ecourile ascunse ale cuvintelor, ale sunetelor, să dea viață acestor sensuri noi și în reviste. Și asta pentru că povestea este cea mai bună prietenă a copiilor.

MULȚUMESC PENTRU
ATENȚIE!

